

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Craiova – România) – procedură inițiată de RS

(Cauza C-430/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Stat de drept – Independența justiției – Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Supremația dreptului Uniunii – Lipsa abilitării unei instanțe naționale de a examina conformitatea cu dreptul Uniunii a unei legislații naționale considerate conformă cu constituția de către curtea constituțională a statului membru în cauză – Cercetări disciplinare]

(2022/C 165/24)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Craiova

Partea din procedura principală

RS

Dispozitivul

- 1) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborat cu articolul 2 și cu articolul 4 alineatele (2) și (3) TUE, cu articolul 267 TFUE, precum și cu principiul supremației dreptului Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări sau unei practici naționale în virtutea căreia instanțele de drept comun ale unui stat membru nu au abilitatea să examineze compatibilitatea cu dreptul Uniunii a unei legislații naționale pe care curtea constituțională a acestui stat membru a constatat o ca fiind conformă cu o dispoziție constituțională națională care impune respectarea principiului supremației dreptului Uniunii.
- 2) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborat cu articolul 2 și cu articolul 4 alineatele (2) și (3) TUE, cu articolul 267 TFUE, precum și cu principiul supremației dreptului Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări sau unei practici naționale care permite angajarea răspunderii disciplinare a unui judecător național pentru motivul că aceasta a aplicat dreptul Uniunii, astfel cum a fost interpretat de Curte, îndepărtându-se de o jurisprudență a curții constituționale a statului membru în cauză incompatibilă cu principiul supremației dreptului Uniunii.

⁽¹⁾ JO C 371, 3.11.2020.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Amsterdam – Țările de Jos) – Executarea mandatelor europene de arestare emise împotriva X (C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU)

(Cauzele conexate C-562/21 PPU și C-563/21 PPU) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Cooperare judiciară în materie penală – Mandat european de arestare – Decizia-cadru 2002/584/JAI – Articolul 1 alineatul (3) – Proceduri de predare între statele membre – Condiții de executare – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 47 al doilea paragraf – Drept fundamental la un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești independente și imparțiale, constituite în prealabil prin lege – Deficiențe sistemice sau generalizate – Examinare în două etape – Criterii de aplicare – Obligația autorității judiciare de executare de a verifica în mod concret și precis dacă există motive serioase și întemeiate de a crede că persoana care face obiectul unui mandat european de arestare este expusă, în cazul predării, unui risc real de încălcare a dreptului său fundamental la un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești independente și imparțiale, constituite în prealabil prin lege]

(2022/C 165/25)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din procedura principală

X (C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU)

Dispozitivul

Articolul 1 alineatele (2) și (3) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretat în sensul că atunci când autoritatea judiciară de executare chemată să decidă cu privire la predarea unei persoane care face obiectul unui mandat european de arestare dispune de elemente care evidențiază existența unor deficiențe sistemice sau generalizate cu privire la independența puterii judecătorești din statul membru emitent, în ceea ce privește în special procedura de numire a membrilor acestei puteri, această autoritate nu poate să refuze predarea acestei persoane:

- în cadrul unui mandat european de arestare emis în scopul executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate, decât în cazul în care autoritatea menționată constată că există, în circumstanțele specifice cauzei, motive serioase și întemeiate de a crede că, ținând seama în special de elementele furnizate de persoana respectivă și care privesc compunerea completului de judecată care a judecat cauza sa penală sau orice altă împrejurare relevantă pentru aprecierea independenței și a imparțialității acestui complet, dreptul fundamental al aceleiași persoane la un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești independente și imparțiale, constituite în prealabil prin lege, consacrat la articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a fost încălcat, și
- în cadrul unui mandat european de arestare emis în scopul efectuării urmăririi penale, decât dacă aceeași autoritate constată că există, în circumstanțele specifice cauzei, motive serioase și întemeiate de a crede că, ținând seama în special de elementele furnizate de persoana în cauză și care privesc situația sa personală, natura infracțiunii pentru care aceasta este urmărită penal, contextul factual în care se înscrie acest mandat european de arestare sau orice altă împrejurare relevantă pentru aprecierea independenței și a imparțialității completului de judecată care va fi probabil sesizat cu procedura referitoare la această persoană, această din urmă persoană este expusă în cazul predării, unui risc real de încălcare a acestui drept fundamental.

(¹) JO C 2, 3.1.2022.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 10 ianuarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Parma – Italia) – Procedura penală împotriva lui ZI, TQ

(Cauza C-437/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții – Jocuri de noroc – Concesiuni pentru activitatea de colectare a pariurilor – Prelungirea concesiunilor deja atribuite – Regularizarea centrelor de transmitere a datelor (CTD) care desfășoară această activitate în lipsa unei concesiuni și a unei autorizații de poliție – Termen restrâns – Inadmisibilitate vădită a cererii de decizie preliminară]

(2022/C 165/26)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Parma

Părțile din procedura penală principală

ZI, TQ

Dispozitivul

Cererea de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Parma (Tribunalul din Parma, Italia) prin decizia din 8 noiembrie 2019 este vădit inadmisibilă.

(¹) Data depunerii: 17.9.2020.